

Mál nr. 33/2019**M og
V vegna réttaraðstoðartryggingar****Ágreiningur um bótaskyldu úr réttaraðstoðartryggingu/málskostnaðartryggingu.****Gögn.**

Málskot dags. 25.01.2019 ásamt fylgiskjöllum 1-3.

Bréf V dags. 19.02.2019.

Málsatvik.

Hinn 21. nóvember 2017 var þingfest fyrir héraðsdómi mál um ógildingu erfðaskrár föður M. Með úrskurði dómsins hinn 10. júlí 2018 var staðfest að M skyldi einn taka arf og var varnaraðilum gert að greiða honum málskostnað. Varnaraðilar kærðu úrskurðinn til Landsréttar og með úrskurði réttarins hinn 11. október 2018, þar sem fallist var á kröfur M að hluta, var málskostnaður fyrir héraði og kærumálskostnaður felldur niður. Á grundvelli þess að hann þurfi nú að greiða málskostnað gerir M kröfu til bóta úr réttaraðstoðartryggingu sem er hluti fjölskyldutryggingar hjá V.

Í bréfi sínu til nefndarinnar hafnar V kröfu M á grundvelli þess að tilkynning frá honum hafi ekki borist félaginu fyrr en 8. nóvember 2018. Dómsmál hafi verið höfðað um ágreininginn hinn 4. október 2017 en áður hafði ekki tekist að jafna ágreininginn hjá skiptastjóra. Í 10.3 gr. skilmála fjölskyldutryggingarinnar eins og þeir hljóðuðu á þeim tíma hafi komið fram að vátryggður, eða hver sá sem á rétt til bóta glati honum ef hann tilkynnir félaginu ekki um kröfu sína innan eins árs frá því að hann vissi um þau atvik sem hún er reist á. Sambærilegt ákvæði sé að finna í 1. mgr. 51. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingasamninga. Tilkynning M til félagsins hafi þar af leiðandi borist of seint og bótaréttur því ekki fyrir hendi.

Í málskoti sínu tekur M fram að tjón hans hafi ekki verið ljóst fyrr en með úrskurði Landsréttar, enda hafi ekki verið ljóst fyrr en þá að málareksturinn hefði tjón í för með sér fyrir hann. Hann hefði tilkynnt V um það tjón innan fjögurra vikna eftir að úrskurðurinn var kveðinn upp. Þá telur M að héraðsdómsmálið hafi ekki verið höfðað fyrr en við þingfestingu þess hinn 21. nóvember 2017, og ágreiningur ekki risið fyrir Landsrétti fyrr en við áfrýjun þangað hinn 19. júlí 2018.

Álit.

Byggja verður á því að ágreiningur um gildi umræddrar erfðaskrár hafi verið uppi í a.m.k. einhvern tíma áður en hann var lagður fyrir héraðsdóm hinn 4. október 2017. Verður því að miða við að M hafi vitað um þau atvik sem krafa hans er reist á, þ.e. umræddan ágreining og að hann yrði ekki leystur með samkomulagi, meira en ári áður en hann krafðist bóta úr vátryggingunni. Við mat á því hvort bótaskylda sé til staðar verður að miða við atvik sem slík, enda sú túlkun í samræmi við orðalag áðurnefndrar 1. mgr. 51. gr. laga um vátryggingasamninga, en ekki tímamarkið þegar tjónið raungerist.

Þá kemur m.a. fram í inngangi C-kafla fjölskyldutryggingar þeirrar sem um ræðir að lögmaður skuli tilkynna félaginu þegar hann hefur tekið að sér málið áður en frekar er aðhafst í því. Verður samkvæmt framansögðu að miða við það að krafa M á hendur V sé of seint fram komin og bótaréttur því ekki til staðar.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr réttaraðstoðartryggingu fjölskyldutryggingar sinnar hjá V.

Reykjavík, 19. mars 2019

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.